

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 597

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 iunie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 446 din 15 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197, ale art. 200 alin. (3), (4) și (6)-(8) și ale art. 519 din Codul de procedură civilă	2-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
342. — Ordin al președintelui Casei Naționale de Pensii Publice privind aprobarea Procedurii tehnice de transformare a zilelor lucrătoare în zile calendaristice, în vederea determinării stagiului de cotizare realizat de asigurații sistemului public de pensii	6-11
1.890. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Oncologic „Prof. dr. I. Chiricuță”	11
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 127 din 7 aprilie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 446

din 15 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197, ale art. 200 alin. (3), (4) și (6)-(8) și ale art. 519 din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 197, ale art. 200 alin. (3) și (4) și ale art. 519 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Turbatu în Dosarul nr. 30.319/299/2018/a1 al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 717D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care face precizări referitoare la excepția invocată și solicită instanței constituționale să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară.

4. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.503D/2020 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (6)-(8) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eleonora Anghelescu în Dosarul nr. 17.432/3/2020 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

5. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.503D/2020 la Dosarul nr. 717D/2020, care a fost primul înregistrat.

7. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca inadmisibilă, a cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară, având în vedere că instanța judecătorească în fața căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate a respins o astfel de cerere.

8. Curtea, deliberând, unește soluținarea cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu fondul excepției de neconstituționalitate.

9. În continuare, având cuvântul pe fondul cauzei, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 286 din 17 mai 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin Încheierea din 25 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 30.319/299/2018/a1, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197, ale art. 200 alin. (3) și (4) și ale art. 519 din Codul de procedură civilă.**

11. Prin Încheierea din 7 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 17.432/3/2020, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (6)-(8) din Codul de procedură civilă.**

12. Excepția a fost invocată de Marian Turbatu și de Eleonora Anghelescu în cauze având ca obiect soluținarea unor cereri de reexaminare formulate împotriva încheierii prin care s-a anulat cererea de chemare în judecată.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 197 din Codul de procedură civilă sunt neclare și încalcă art. 16, 21 și 24 din Constituție, întrucât legea nu distinge clar dacă plata eronată a taxei judiciare de timbru în alt cont este asimilată unei neplăți, impunându-se clarificarea normei sub acest aspect. Astfel, petentul care a făcut dovada plății taxei chiar și în alt cont este penalizat prin anularea cererii și i se îngreădește dreptul de acces la justiție. De asemenea, autorul arată că dispozițiile art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă prevăd că cererea de chemare în judecată va fi anulată, fără însă a se face distincție cu privire la încălcarea sesizată, valoarea acesteia și posibilitatea de a fi remediată sau nu. Mai mult, nu se diferențiază dacă se încalcă obligațiile doar în privința unui singur capăt de cerere. Această nediferențiere a încălcărilor conduce la sancțiune, cu toate că unele lipsuri pot fi remediate, ceea ce încalcă principiul egalității. Cu titlu de exemplu, se arată că art. 194 din Codul de procedură civilă instituie obligația de precizare a unui cod numeric personal (CNP). Autorul excepției arată că nu deține CNP și că i-a mai fost anulată o acțiune pentru că nu a menționat un CNP, iar cu prilejul reexaminării, instanța a admis plângerea și a trimis acțiunea spre continuarea procesului. Astfel, nediferențierea sarcinilor stabilite de art. 194-197 din Codul de procedură civilă încalcă principiul egalității. Prin aplicarea strictă a art. 194 din Codul de procedură civilă se încalcă și accesul liber la justiție și dreptul la apărare, deoarece nu sunt prevăzute excepții în lege privind cetățenii intracomunitari, care au aceleași drepturi în fața organelor naționale.

14. Referitor la art. 519 din Codul de procedură civilă, autorul excepției susține că acest articol nu prevede ca judecătoriile, care emit o hotărâre în ultimă instanță, să poată solicita o dezlegare a unei probleme de drept care ar fi relevantă pentru soluținarea cauzei.

15. Se mai arată că repetarea procedurii prealabile privind verificarea și regularizarea cererii de chemare în judecată

prelungeste semnificativ durata acestei proceduri. Astfel, soluția legislativă prevăzută de dispozițiile legale criticate, potrivit căreia instanța dispune repetarea procedurii prealabile de verificare și regularizare a cererii de chemare în judecată, nesocotește dreptul părții interesate de a exercita calea de atac prevăzută de cererea de reexaminare formulată împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată.

16. De asemenea, dispozițiile legale criticate generează incertitudine și neclaritate în privința soluției date în calea de atac a reexaminării încheierii prin care s-a dispus anularea cererii de chemare în judecată.

17. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

18. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 197, ale art. 200 alin. (3), (4) și (6)-(8) și ale art. 519 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 197: „În cazul în care cererea este supusă timbrării, dovada achitării taxelor datorate se atașează cererii. Netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată, în condițiile legii.”;

— Art. 200 alin. (3), (4) și (6)-(8): „(3) Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194-197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).

(4) Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (3), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.

(...)

(6) Cererea de reexaminare se face în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii.

(7) Cererea se soluționează prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului, de către un alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie, care va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (3).

(8) În caz de admitere, cauza se retrimite completului inițial investit.”;

— Art. 519: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

23. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare* și art. 129 — *Folosirea căilor de atac*. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

24. Preliminar soluționării prezentei cauze, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate a formulat, prin notele scrise depuse, cerere de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Autorul excepției de neconstituționalitate a solicitat instanței constituționale să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară având următorul conținut: „Dacă reglementarea art. 197 în forma sa actuală încalcă art. 20, 21 și 47 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene”. În subsidiar, solicită sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene privind o hotărâre prealabilă cu privire la următoarea chestiune: „Dacă interpretarea art. 194 din Codul de procedură civilă, fără a ține cont de prevederile Constituției și ale tratatelor și acordurilor internaționale și ale Tratatului european și ale Regulamentului nr. 1.393/2007, este admisibilă sau dacă acest aspect încalcă accesul liber la justiție și este în concordanță cu Tratatul european.”

25. Examinând cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea Constituțională observă că textele la care se raportează această cerere sunt art. 20 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind nediscriminarea și art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

26. În privința condițiilor de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea Constituțională reține că acestea au fost dezvoltate în jurisprudența constantă a instanței europene. În acest sens, prin Hotărârea din 6 octombrie 1982, pronunțată în Cauza 283/81, *SRL CILFIT și Lanificio di Gavardo Spa*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că art. 177 (devenit art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) „trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când se pune o problemă de drept comunitar în cauza dedusă judecății sale, să își îndeplinească obligația de sesizare a Curții de Justiție, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă sau că dispoziția comunitară în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții sau că aplicarea corectă a dreptului comunitar se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile; existența unei astfel de posibilități trebuie să fie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului comunitar, de dificultățile specifice pe care le prezintă interpretarea acestuia și de riscul divergențelor de jurisprudență în cadrul Comunității”. De asemenea, prin

Hotărârea din 9 septembrie 2015, pronunțată în Cauza C-160/14, *João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții*, paragraful 40, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că „revine exclusiv instanței naționale sarcina de a aprecia dacă aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune atât de evident încât nu permite nicio îndoială rezonabilă și, în consecință, de a decide să se abțină să sesizeze Curtea cu o problemă de interpretare a dreptului Uniunii care a fost ridicată în fața acesteia” (a se vedea Decizia nr. 362 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 10 iulie 2019, paragraful 26, Decizia nr. 601 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 27 ianuarie 2021, paragraful 20, sau Decizia nr. 4 din 31 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 31 iulie 2023, paragraful 17).

27. Având în vedere această jurisprudență a Curții de Justiție a Uniunii Europene, revine Curții Constituționale competența de a aprecia dacă întrebarea subsumată cererii de sesizare a instanței europene este relevantă și necesară cauzei *a quo*, în sensul de a stabili dacă decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene va conduce la constatarea constituționalității sau neconstituționalității dispozițiilor art. 197 din Codul de procedură civilă.

28. Cu privire la aceste condiții, Curtea observă, sub un prim aspect, că întrebarea este formulată într-o manieră eliptică, fiind caracterizată de un grad ridicat de generalitate. Or, în jurisprudența sa referitoare la condițiile de admisibilitate a trimerii preliminare, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că nu va răspunde întrebărilor, dacă este solicitată să se pronunțe cu privire la un drept prospectiv ori asupra unor chestiuni generale sau ipotetice (Hotărârea din 16 iulie 1992, pronunțată în Cauza C-83/91, *Wienand Meilicke împotriva ADV/ORG AG*, paragraful 25). Totodată, autorul excepției de neconstituționalitate nu motivează cererea de sesizare a instanței europene nici sub aspectul relevanței dreptului Uniunii Europene, nici al pertinentei întrebării adresate.

29. În continuare, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate critică, în esență, modalitatea de plată a taxei judiciare de timbru, precum și obligația precizării unui cod numeric personal, apreciind că acest lucru contravine atât normelor constituționale și convenționale, cât și normelor din dreptul Uniunii Europene invocate.

30. Întrucât această chestiune se află în legătură directă cu excepția de neconstituționalitate, Curtea a unit fondul excepției cu cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

31. Prin urmare, având în vedere lipsa de relevanță/pertinență a întrebării preliminare, raportată la cauza de față, precum și faptul că dispozițiile europene invocate sunt clare, cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, formulată de autorul excepției de neconstituționalitate, este neîntemeiată.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că acestea stabilesc condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu unei chestiuni de drept.

33. Având în vedere obiectul litigiului, respectiv soluționarea unei cereri de reexaminare formulate împotriva încheierii prin care s-a dispus anularea cererii de chemare în judecată, se pune problema legăturii cu soluționarea cauzei a dispozițiilor legale criticate. Sintagma „legătură cu soluționarea cauzei” cuprinsă în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și

necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (Decizia nr. 286 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 1 septembrie 2022, paragraful 24).

34. Astfel, dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă care vizează soluționarea pe fond a cauzei nu au legătură cu soluționarea cererii de reexaminare în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi de lege (a se vedea în sens similar Decizia nr. 286 din 17 mai 2022, precitată, paragraful 25).

35. În aceste condiții, Curtea constată că, în raport cu dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă este inadmisibilă.

36. În continuare, referitor la celelalte dispoziții legale criticate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 286 din 17 mai 2022, precitată, paragrafele 14-20, a reținut că sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată pentru neplata integrală sau parțială a taxei judiciare de timbru, prevăzută de art. 197 din Codul de procedură civilă, este justificată de faptul că taxele judiciare de timbru reprezintă o condiție legală pentru începerea proceselor civile, instituirea unei asemenea exigențe nefiind de natură să obstrucționeze, în sine, accesul liber la justiție. De altfel, art. 200 din Codul de procedură civilă reglementează procedura de regularizare a cererilor de chemare în judecată, oferindu-se reclamantului posibilitatea să complinească eventualele lipsuri ale acesteia, inclusiv pe cele referitoare la neplata taxei judiciare de timbru corespunzătoare, astfel că anularea cererii nu intervine *de plano*. Așadar, instanța de judecată se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției.

37. Curtea a precizat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a dorit instituirea unei discipline procesuale, tocmai pentru a garanta respectarea principiului accesului liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare. În privința cererii de chemare în judecată, Curtea a statuat că procedura regularizării cererii de chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor, ceea ce conduce atât la asigurarea dreptului de apărare al părâtului, aflat în deplină cunoștință de cauză cu privire la obiectul cererii, motivele invocate și probele solicitate, cât și la asigurarea celerității procesului, permițând, astfel, desfășurarea judecătii într-un termen optim și previzibil, în sensul art. 6 din Codul de procedură civilă, element component al termenului rezonabil reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție. Instanțele de judecată sunt singurele competente să aprecieze, în concret, în ce măsură anumite lipsuri ale cererii de chemare în judecată au o suficientă gravitate pentru a justifica anularea cererii în procedura regularizării (a se vedea în acest sens Decizia nr. 583 din 29 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 18 noiembrie 2015, paragraful 15).

38. Curtea a observat că, prin Decizia de inadmisibilitate din 15 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Lefter împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată reglementată de art. 200 din Codul de procedură civilă nu se substituie unei cereri judiciare și nu anticipează faza de admitere a probelor,

însă este vorba despre o etapă obligatorie, care urmărește să impună reclamantilor o anumită disciplină, în vederea evitării oricărei tergiversări în cadrul procedurii; prin urmare, o astfel de procedură este prevăzută de lege și urmărește o bună administrare a justiției. Anularea cererii reclamantului nu constituie o ingerință disproporționată în dreptul său de acces la instanță, deoarece partea este informată atât asupra omisiunii sale, cât și cu privire la sancțiunea susceptibilă de a-i fi aplicată.

39. Prin înștiințarea reclamantului de către instanță cu privire la lipsurile cererii introductive, judecătorul își manifestă rolul activ în asigurarea accesului efectiv la justiție al titularului cererii, iar instanța nu restituie cererea de chemare în judecată, ci doar îi pune în vedere reclamantului să completeze lipsurile, în termenul prevăzut de lege. Instanța face aprecieri formale referitoare la întocmirea cererii de chemare în judecată, care trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de lege. Așadar, instanța îl încunoștințează pe reclamant în mod concret și punctual asupra lipsurilor cererii sale, precum și asupra modificărilor care trebuie efectuate, acordând părții un termen de 10 zile pentru conformarea la cele solicitate. Acordarea termenului se face cu mențiunea că neîndeplinirea obligațiilor impuse în termenul stabilit atrage anularea cererii.

40. Curtea a mai reținut că încheierea de anulare a cererii poate fi motivată succint, întemeindu-se pe motivele deja comunicate petentului și pe faptul că lipsurile nu au fost complinite în termenul prevăzut de lege, acesta luând cunoștință de motivele de anulare în termenul legal. Încheierea de anulare a cererii astfel pronunțată este supusă căii de atac a reexaminării, cererea de reexaminare putând fi făcută de reclamant în 15 zile de la data comunicării. Soluționarea cererii de reexaminare se face de către un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial investit. Așadar, prin cererea de reexaminare se analizează

inclusiv legalitatea măsurii prin prisma îndeplinirii condițiilor de formă.

41. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate se aplică în aceeași măsură persoanelor aflate în aceeași situație juridică, neputându-se reține încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție.

42. Așadar, cât timp procedura criticată nu privește însăși judecarea pe fond a cererii introductive, dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților. De altfel, mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și de art. 129 din Legea fundamentală, putând stabili prin lege procedura de judecată.

43. Neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția deciziei menționate, precum și considerentele pe care aceasta se sprijină își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

44. Celelalte aspecte învederate referitoare la modul de soluționare a cauzei de către instanța de judecată reprezintă, în realitate, chestiuni ce țin de modul de aplicare și interpretare a legii, care excedează controlului Curții Constituționale.

45. În legătură cu cererea formulată de autorul excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 717D/2020, prin care solicită amânarea cauzei și acordarea unui nou termen de judecată, motivat de faptul că nu se poate înfățișa la prezentul termen, fiind citat de Înalta Curte de Casație și Justiție într-un alt dosar, Curtea o respinge, având în vedere că cererea a fost depusă după închiderea dezbaterilor asupra cauzei, la sfârșitul ședinței de judecată.

46. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Turbatu în Dosarul nr. 30.319/299/2018/a1 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Turbatu în Dosarul nr. 30.319/299/2018/a1 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și de Eleonora Anghelescu în Dosarul nr. 17.432/3/2020 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 197 și ale art. 200 alin. (3), (4) și (6)-(8) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

CASA NAȚIONALĂ DE PENSII PUBLICE

ORDIN

**privind aprobarea Procedurii tehnice de transformare a zilelor lucrătoare în zile calendaristice,
în vederea determinării stagiului de cotizare realizat de asigurații sistemului public de pensii**

Având în vedere:

— Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii;

— prevederile art. 16 alin. (2) din Normele de aplicare a Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2024;

— Hotărârea Guvernului nr. 118/2012 privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Pensii Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 9 alin. (4) din Statutul Casei Naționale de Pensii Publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Pensii Publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura tehnică de transformare a zilelor lucrătoare în zile calendaristice, în vederea determinării stagiului de cotizare realizat de asigurații sistemului public de pensii, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin încetează aplicabilitatea Ordinului președintelui Casei Naționale de Pensii Publice nr. 59/2014 pentru aprobarea Procedurii

tehnice de transformare a zilelor lucrătoare în zile calendaristice, în vederea determinării stagiului de cotizare realizat de asigurații sistemului public de pensii.

Art. 3. — Cu ducerea la îndeplinire a prezentului ordin se însărcinează casele teritoriale de pensii, precum și direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Pensii Publice,
Nicolae Giugea

București, 5 iunie 2025.
Nr. 342.

ANEXĂ

PROCEDURĂ TEHNICĂ

**de transformare a zilelor lucrătoare în zile calendaristice, în vederea determinării stagiului de cotizare
realizat de asigurații sistemului public de pensii**

Conform prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, în sistemul public de pensii, constituie stagiul de cotizare perioadele de timp pentru care asigurații datorează și/sau plătesc contribuții de asigurări sociale în sistemul public de pensii din România, precum și în alte țări, în condițiile stabilite prin instrumente juridice internaționale la care România este parte.

Potrivit dispozițiilor art. 15 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2024, perioada pentru care se datorează contribuție de asigurări sociale în sistemul public de pensii se înregistrează în zile lucrate dintre cele lucrătoare, corespunzătoare condițiilor de muncă în care asiguratul își desfășoară activitatea sau, după caz, în zile lucrătoare din numărul zilelor calendaristice, în cazul perioadelor de concedii medicale.

Potrivit dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 360/2023, stagiul de cotizare realizat de asigurați, precum și perioadele asimilate se determină în ani, luni și zile calendaristice.

În aplicarea prevederilor de mai sus, începând cu data de 1 septembrie 2024, data intrării în vigoare a Legii nr. 360/2023, se stabilește următorul algoritm de calcul al stagiilor de cotizare, realizat după data de 31 martie 2001:

1. Calculul numărului total de zile lucrate într-o lună, exprimat în zile lucrătoare

1.1. Calculul sumei zilelor lucrate pe tipuri de condiții de muncă

1.1.1. Pentru perioada aprilie 2001-februarie 2003, suma zilelor lucrate în lună în condiții normale se calculează astfel:

$$Z_{NN_T} = \sum NN,$$

unde:

— Z_{NN_T} = suma zilelor declarate de către angajator/angajatori pentru perioadele lucrate în condiții normale, în cursul unei luni (fără zilele în care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin);

— NN = numărul de zile lucrate în condiții normale (fără zilele în care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin), înscris în declarația nominală de asigurare.

1.1.2. Pentru perioada martie 2003-iunie 2005, suma zilelor lucrate în lună în condiții normale se calculează astfel:

$$Z_{NN_T} = \sum \left(\frac{\text{ore lucru}}{\text{norma}} * NN \right),$$

unde:

— Z_{NN_T} = suma zilelor declarate în lună de către angajator/angajatori în condiții normale, calculată în funcție de norma și de numărul de ore lucrate pe zi (fără zilele în care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin);

— $norma$ = programul normal de lucru specific locului de muncă, exprimat în ore (poate avea valorile 8, 7 sau 6), înscris în declarația nominală de asigurare;

— ore lucru = numărul de ore lucrate/zi, astfel:
 — în cazul contractelor individuale de muncă cu normă întreagă este egal cu norma;
 — în cazul contractelor individuale de muncă cu timp parțial este egal cu numărul de ore prevăzut în contractul individual de muncă, înscris în declarația nominală de asigurare (poate lua valorile 1,2,3,4,5,6,7);

— NN = numărul de zile lucrate în lună în condiții normale (fără zilele în care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin), înscris în declarația nominală de asigurare.

1.1.3. Începând cu iulie 2005, suma zilelor lucrate în lună în condiții normale nu se mai calculează în funcție de norma și de numărul de ore lucrate pe zi:

$$Z_{NN_T} = \sum NN,$$

unde:

— Z_{NN_T} = suma zilelor declarate de angajator/angajatori în condiții normale (fără zilele în care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin);

— NN = numărul de zile lucrate în condiții normale (fără zilele în care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin), înscris în declarația nominală de asigurare.

1.2.1. În situația în care zilele lucrate de asigurat în condiții normale, speciale și deosebite de muncă, însumate cu zilele în care acesta a beneficiat de prestații de asigurări sociale și cu cele în care a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin depășesc numărul de zile lucrătoare din luna respectivă (asiguratul are doi angajatori), se plafonează zilele lucrate, cu următoarea prioritate:

$$Z_{SS_T} \rightarrow Z_{PPS_T} \rightarrow Z_{DD_T} \rightarrow Z_{PPD_T} \rightarrow Z_{NN_T} \rightarrow Z_{PP_T} \rightarrow Z_{SOM_T} \rightarrow Z_{PP_SOM_T}.$$

Numărul de zile obținut după plafonare va fi utilizat la calculul stagiului lunar, astfel:

— Z_{NN} = număr de zile lucrate în lună în condiții normale;
 — Z_{SS} = număr de zile lucrate în lună în condiții speciale;
 — Z_{DD} = număr de zile lucrate în lună în condiții deosebite;
 — Z_{PP} = număr de zile lucrătoare pentru care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții normale;
 — Z_{PPS} = număr de zile lucrătoare pentru care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții speciale;
 — Z_{PPD} = număr de zile lucrătoare pentru care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții deosebite;
 — Z_{SOM} = număr de zile lucrătoare pentru care asiguratul a beneficiat de ajutor de șomaj/alocație de sprijin;
 — Z_{PP_SOM} = număr de zile lucrătoare pentru care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale declarate de ANOFM/AJOFM.

1.2.2. În situația în care totalul zilelor lucrate de asigurat în condiții normale, speciale și deosebite de muncă, însumat cu zilele în care acesta a beneficiat de prestații de asigurări sociale și cu cele în care a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin este mai mic sau egal cu numărul de zile lucrătoare din luna respectivă, avem:

— $Z_{NN} = Z_{NN_T}$;
 — $Z_{SS} = Z_{SS_T}$;
 — $Z_{DD} = Z_{DD_T}$;
 — $Z_{PP} = Z_{PP_T}$;
 — $Z_{PPS} = Z_{PPS_T}$;
 — $Z_{PPD} = Z_{PPD_T}$;
 — $Z_{SOM} = Z_{SOM_T}$;
 — $Z_{PP_SOM} = Z_{PP_SOM_T}$.

Cu respectarea prevederilor legale, în mod similar se calculează:

— Z_{SS_T} = suma zilelor lucrate în lună în condiții speciale;
 — Z_{DD_T} = suma zilelor lucrate în lună în condiții deosebite;

— Z_{PP_T} = suma zilelor pentru care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții normale;

— Z_{PPS_T} = suma zilelor pentru care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții speciale;

— Z_{PPD_T} = suma zilelor pentru care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții deosebite;

— Z_{SOM_T} = suma zilelor pentru care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin;

— $Z_{PP_SOM_T}$ = suma zilelor pentru care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale declarate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă/ agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă (ANOFM/AJOFM).

1.2. Plafonarea numărului de zile lucrate la numărul de zile lucrătoare din lună

2. Calculul stagiului lunar

2.1. Transformarea zilelor lucrătoare în zile calendaristice la nivel de lună

2.1.1. Pentru beneficiarii de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin, ANOFM/AJOFM declară zile calendaristice:

$$STG_{SOMAJ_T} = Z_{SOM} + Z_{PP_SOM},$$

unde:

STG_{SOMAJ_T} = stagiul total de cotizare aferent perioadei de șomaj.

Stagiul lunar de cotizare aferent perioadei de șomaj se consideră stagiul în condiții normale de muncă.

2.1.2. În toate celelalte situații, stagiul lunar de cotizare se calculează astfel:

$$STG_{NN_T} = Z_{NN} * ZILE_CALEND_LUNA / ZILE_LUCR,$$

unde:

— STG_{NN_T} = stagiul total lunar realizat în condiții normale (numărul de zile calendaristice realizate în condiții normale în luna respectivă);

— Z_{NN} = total număr de zile lucrate în lună în condiții normale, exprimat în zile lucrătoare;

— $ZILE_LUCR$ = numărul de zile lucrătoare din lună, conform Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— $ZILE_CALEND_LUNA$ = numărul de zile calendaristice din luna respectivă.

În mod similar se calculează:

— STG_{PP_T} = stagiul total lunar (numărul de zile calendaristice din luna respectivă) aferent prestațiilor în condiții normale;

— STG_SS_T = stagiul total lunar (numărul de zile calendaristice realizate în condiții speciale);
 — STG_PPS_T = stagiul total lunar (numărul de zile calendaristice din luna respectivă) aferent prestațiilor în condiții speciale;
 — STG_DD_T = stagiul total lunar (numărul de zile calendaristice realizate în condiții deosebite);

— STG_PPD_T = stagiul total lunar (numărul de zile calendaristice din luna respectivă) aferent prestațiilor în condiții deosebite.

Valorile STG_NN_T , STG_PP_T , STG_SS_T , STG_PPS_T , STG_DD_T și STG_PPD_T se rotunjesc matematic la 5 zecimale.

2.2. Plafonarea numărului de zile calendaristice de stagiul lunar la numărul de zile calendaristice din lună

2.2.1. În situația în care suma zilelor de stagiul lunar realizat de asigurat în condiții normale, condiții speciale, condiții deosebite, a zilelor de stagiul aferent perioadelor în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale și/sau de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin depășește numărul de zile calendaristice din luna respectivă, se plafonează stagiul total lunar realizat la numărul de zile calendaristice din luna respectivă, cu următoarea prioritate:

$STG_SS_T \rightarrow STG_PPS_T \rightarrow STG_DD_T \rightarrow STG_PPD_T \rightarrow STG_NN_T \rightarrow STG_PP_T \rightarrow STG_SOMAJ_T$.

Stagiile lunare obținute vor fi folosite la calculul stagiului anual, astfel:

— STG_NN = stagiul lunar realizat în condiții normale;
 — STG_SS = stagiul lunar realizat în condiții speciale;
 — STG_DD = stagiul lunar realizat în condiții deosebite;
 — STG_PP = stagiul lunar realizat aferent perioadelor în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții normale;

— STG_PPS = stagiul lunar realizat aferent perioadelor în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții speciale;

— STG_PPD = stagiul lunar realizat aferent perioadelor în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții deosebite;

— STG_SOMAJ = stagiul lunar realizat aferent perioadelor în care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin, inclusiv perioadele în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale declarate de ANOFM/AJOFM.

2.2.2. În situația în care suma zilelor de stagiul lunar realizat de asigurat în condiții normale, condiții speciale, condiții deosebite, a zilelor de stagiul aferent perioadelor în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale și/sau de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin este mai mică sau egală cu numărul de zile calendaristice din luna respectivă, în calculul stagiului anual se folosesc valorile obținute, astfel:

— $STG_NN = STG_NN_T$;
 — $STG_SS = STG_SS_T$;
 — $STG_DD = STG_DD_T$;
 — $STG_PP = STG_PP_T$;

3.2. Calculul stagiului anual exprimat în luni și zile

3.2.1. Calculul stagiului anual exprimat în zile calendaristice prin însumarea stagiilor lunare din an (numărului total de zile calendaristice realizate în anul respectiv):

$$TOT_STAGIU_NN_PE_AN = \sum (STG_NN).$$

3.2.2. Transformarea stagiului anual în luni și zile de stagiul:

$$NR_LUNI_STAGIU_NN = INT \left(\frac{TOT_STAGIU_NN_PE_AN}{ZILE_MED_LUNA} \right)$$

$NR_ZILE_STAGIU_NN$ (rămase după transformarea zilelor calendaristice în luni întregi) = $TOT_STAGIU_NN_PE_AN - (NR_LUNI_STAGIU_NN * ZILE_MED_LUNA)$.

$NR_ZILE_STAGIU_NN$ (rămase după transformarea zilelor calendaristice în luni întregi) = $TOT_STAGIU_NN_PE_AN - (NR_LUNI_STAGIU_NN * ZILE_MED_LUNA)$.

Valoarea $NR_ZILE_STAGIU_NN$ se rotunjește matematic la 5 zecimale.

— $STG_PPS = STG_PPS_T$;
 — $STG_PPD = STG_PPD_T$;
 — $STG_SOMAJ = STG_SOM_T$.

3. Transformarea numărului total de zile calendaristice realizate în anul respectiv în luni întregi (calculul stagiului anual)

3.1. Determinarea numărului mediu lunar de zile calendaristice, calculat pentru fiecare an, utilizat la transformarea numărului total de zile calendaristice realizate în anul respectiv în luni de stagiul

Pentru fiecare asigurat se calculează numărul mediu lunar de zile calendaristice din fiecare an, după formula:

$$ZILE_MED_LUNA = \frac{\sum ZILE_CALEND(LN)}{NR_LUNI_DIN_AN_CU_STAGIU'}$$

unde:

— $ZILE_MED_LUNA$ = numărul mediu de zile calendaristice aferent tuturor lunilor din anul respectiv, în care s-a realizat stagiul de cotizare;

— $NR_LUNI_DIN_AN_CU_STAGIU$ = numărul de luni din anul respectiv în care asiguratul a realizat stagiul de cotizare, indiferent de numărul de zile calendaristice realizate în lună;

— $ZILE_CALEND(LN)$ = numărul total de zile calendaristice aferente fiecărei luni în care asiguratul a realizat stagiul de cotizare (indiferent de numărul de zile realizate).

Valoarea $ZILE_MED_LUNA$ se rotunjește matematic la 5 zecimale.

În mod similar se calculează stagiile anuale exprimate în luni și zile pentru perioadele lucrate în condiții speciale, deosebite, perioadele în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții normale, speciale și deosebite și perioadele în care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin:

— NR_LUNI_STAGIU_SS;	— NR_ZILE_STAGIU_SS;
— NR_LUNI_STAGIU_DD;	— NR_ZILE_STAGIU_DD;
— NR_LUNI_STAGIU_PP;	— NR_ZILE_STAGIU_PP;
— NR_LUNI_STAGIU_PPS;	— NR_ZILE_STAGIU_PPS;
— NR_LUNI_STAGIU_PPD;	— NR_ZILE_STAGIU_PPD;
— NR_LUNI_STAGIU_SOM;	— NR_ZILE_STAGIU_SOM.

3.2.3. Calculul stagiilor anuale pe tipuri de condiții de muncă

3.2.3.1. Însumarea stagiilor anuale calculate pe tipuri de condiții de muncă:

— pentru condiții normale se însumează stagiul anual aferent perioadelor lucrate în condiții normale cu cel calculat pentru perioadele în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții normale și cu cel aferent perioadelor în care asiguratul a beneficiat de ajutor/indemnizație de șomaj/alocație de sprijin:

$$\begin{aligned} LUNI_TOT_NP &= NR_LUNI_STAGIU_NN + NR_LUNI_STAGIU_PP + NR_LUNI_STAGIU_SOM; \\ ZILE_TOT_NP &= NR_ZILE_STAGIU_NN + NR_ZILE_STAGIU_PP + NR_ZILE_STAGIU_SOM; \end{aligned}$$

— pentru condiții speciale se însumează stagiul anual aferent perioadelor lucrate în condiții speciale cu stagiul anual calculat pentru perioadele în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții speciale:

$$\begin{aligned} LUNI_TOT_SP &= NR_LUNI_STAGIU_SS + NR_LUNI_STAGIU_PPS; \\ ZILE_TOT_SP &= NR_ZILE_STAGIU_SS + NR_ZILE_STAGIU_PPS; \end{aligned}$$

— pentru condiții deosebite se însumează stagiul anual aferent perioadelor lucrate în condiții deosebite cu stagiul anual calculat pentru perioadele în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții deosebite:

$$\begin{aligned} LUNI_TOT_DP &= NR_LUNI_STAGIU_DD + NR_LUNI_STAGIU_PPD; \\ ZILE_TOT_DP &= NR_ZILE_STAGIU_DD + NR_ZILE_STAGIU_PPD. \end{aligned}$$

3.2.3.2. Transformarea în luni și zile a zilelor de stagiul pe tipuri de condiții de muncă:

$$LUNI_SUM_NP = INT \left(\frac{ZILE_TOT_NP}{ZILE_MED_LUNA} \right);$$

$$NR_ZILE_NP = ZILE_TOT_NP - (LUNI_SUM_NP * ZILE_MED_LUNA),$$

unde:

— $LUNI_SUM_NP$ = numărul de luni întregi de stagiul obținut din însumarea zilelor calendaristice realizate în anul respectiv;
— NR_ZILE_NP = numărul de zile calendaristice rămase după transformarea în luni întregi.

3.2.3.3. Calculul numărului total de luni de stagiul pe tipuri de condiții de muncă:

$$NR_LUNI_NP = LUNI_TOT_NP + LUNI_SUM_NP,$$

unde:

— NR_LUNI_NP = numărul total de luni de stagiul realizat în condiții normale de muncă.

În mod similar se determină stagiul realizat în condiții deosebite și stagiul realizat în condiții speciale.

4. Calculul stagiului anual total

4.1. Determinarea numărului de luni de stagiul anual:

$$TOT_LUNI_AN = NR_LUNI_NP + NR_LUNI_SP + NR_LUNI_DP + INT \left(\frac{NR_ZILE_NP + NR_ZILE_SP + NR_ZILE_DP}{ZILE_MED_LUNA} \right),$$

unde:

— TOT_LUNI_AN = total luni stagiul anual;

— $ZILE_MED_LUNA$ = numărul mediu de zile calendaristice aferent tuturor lunilor de stagiul din anii perioadei selectate (se consideră că fiecare lună de stagiul din perioadă are $ZILE_MED_LUNA$ zile calendaristice).

4.2. Determinarea numărului de zile de stagiul anual:

$$TOT_ZILE_AN = (NR_ZILE_NP + NR_ZILE_DP + NR_ZILE_SP) - \\ - INT \left(\frac{NR_ZILE_NP + NR_ZILE_SP + NR_ZILE_DP}{ZILE_MED_LUNA} \right) * ZILE_MED_LUNA,$$

unde:

— TOT_ZILE_AN = total zile stagiul anual (rămase după transformarea zilelor calendaristice în luni întregi).

5. Calculul stagiului total pentru perioada începând cu data de 1 aprilie 2001

5.1. Determinarea numărului mediu anual de zile calendaristice utilizat la calculul stagiului total

Pentru fiecare asigurat se calculează numărul mediu lunar de zile calendaristice aferent perioadei asigurate, începând cu data de 1.04.2001, după formula:

$$ZILE_MED_AN = \frac{\sum ZILE_MED_LUNA(AN)}{NR_ANI_CU_STAGIU},$$

unde:

— $NR_ANI_CU_STAGIU$ = numărul de ani în care asiguratul a realizat stagiul de cotizare (declarație nominală de asigurare, contract de asigurare socială, declarație individuală de asigurare), indiferent de numărul de luni și zile de stagiul realizate în anii respectivi;

— $ZILE_MED_LUNA(AN)$ = numărul mediu lunar de zile calendaristice calculat pentru toți anii în care asiguratul a realizat stagiul de cotizare.

Valoarea $ZILE_MED_AN$ se rotunjește matematic la 5 zecimale.

5.2. Însumarea zilelor din stagiile anuale:

$$TOT_ZILE_STG_INIT = \sum TOT_ZILE_AN(AN),$$

unde:

— TOT_ZILE_AN = numărul calendaristic de zile calculat în fiecare an de stagiul din perioada de asigurare, începând cu 1 aprilie 2001;

— $TOT_ZILE_STG_INIT$ = numărul total de zile calendaristice realizat în perioada de asigurare, începând cu 1 aprilie 2001.

5.3. Transformarea în luni a numărului total de zile calendaristice realizat în perioada de asigurare, începând cu 1 aprilie 2001

Se calculează numărul de luni întregi de stagiul obținut prin raportarea numărului total de zile calendaristice realizat în perioada de asigurare (pct. 4 subpct. 4.2) la numărul mediu lunar de zile calendaristice calculat pentru asigurat conform pct. 4 subpct. 4.1:

$$LUNI_DIN_ZILE_STG = INT \left(\frac{TOT_ZILE_STG_INIT}{ZILE_MED_AN} \right),$$

unde:

— $LUNI_DIN_ZILE_STG$ = numărul total de luni întregi de stagiul;

— $TOT_ZILE_STG_INIT$ = numărul total de zile calendaristice realizat în perioada de asigurare, începând cu 1 aprilie 2001;

— $ZILE_MED_AN$ = numărul mediu lunar de zile calendaristice calculat pentru asigurat.

5.4. Calculul numărului final de zile de stagiul:

$$TOT_ZILE_STG = TOT_ZILE_STG_INIT - LUNI_DIN_ZILE_STG * ZILE_MED_AN,$$

unde:

— TOT_ZILE_STG = numărul final de zile de stagiul calculat pentru perioadele începând cu 1.04.2001 (rămase după transformarea zilelor calendaristice în luni întregi);

— $TOT_ZILE_STG_INIT$ = numărul total de zile calendaristice realizat în perioada de asigurare, începând cu 1 aprilie 2001;

— $LUNI_DIN_ZILE_STG$ = numărul total de luni întregi de stagiul obținut conform subpct. 5.3;

— $ZILE_MED_AN$ = numărul mediu lunar de zile calendaristice calculat pentru asigurat pentru toți anii în care acesta a realizat stagiul de cotizare, începând cu 1 aprilie 2001.

5.5. Determinarea numărului total de luni de stagiul realizat în perioada de asigurare, începând cu 1 aprilie 2001:

$$TOT_LUNI_STG_INIT = \sum TOT_LUNI_AN + LUNI_DIN_ZILE_STG,$$

unde:

— $TOT_LUNI_STG_INIT$ = suma lunilor de stagiul pentru întreaga perioadă de asigurare;

— TOT_LUNI_AN = numărul de luni de stagiul calculat în fiecare an;

— $LUNI_DIN_ZILE_STG$ = numărul de luni de stagiul obținut prin transformarea în luni a numărului total de zile calendaristice conform subpct. 5.3.

5.6. Calculul numărului total de ani de stagi de cotizare:

$$TOT_ANI_STG = INT \left(\frac{TOT_LUNI_STG_INIT}{12} \right),$$

unde:

— TOT_ANI_STG = numărul total de ani de stagi de cotizare, obținut prin raportarea la 12 a numărului total de luni de stagi de cotizare determinat conform subpct. 5.5;

— $TOT_LUNI_STG_INIT$ = numărul total de luni de stagi de cotizare determinat conform subpct. 5.5.

5.7. Calculul numărului total de luni de stagi de cotizare:

$$TOT_LUNI_STG = TOT_LUNI_STG_INIT - TOT_ANI_STG * 12,$$

unde:

— TOT_LUNI_STG = numărul total de luni de stagi calculat pentru perioadele începând cu 1.04.2001 (rămas după transformarea lunilor calendaristice în ani întregi);

— $TOT_LUNI_STG_INIT$ = suma lunilor de stagi pentru întreaga perioadă de asigurare;

— TOT_ANI_STG = numărul total de ani de stagi de cotizare.

Stagiul total de cotizare pentru perioade ulterioare datei de 1.04.2001 este constituit din TOT_ANI_STG , TOT_LUNI_STG , TOT_ZILE_STG .

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Oncologic „Prof. dr. I. Chiricuță”

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.890 R din 18.06.2025 al Direcției managementul resurselor umane și structuri sanitare din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Institutului Oncologic „Prof. dr. I. Chiricuță” nr. 3.764/2025, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. DMRUSS 1.971/2025,

având în vedere prevederile:

— art. XVII alin. (3) din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății nr. 3.939/2024 privind aprobarea structurii organizatorice a Institutului Oncologic „Prof. dr. I. Chiricuță”;

— Ordinului ministrului sănătății nr. 8/2024 pentru aprobarea organigramei Institutului Oncologic „Prof. dr. I. Chiricuță”, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Institutului Oncologic „Prof. dr. I. Chiricuță”, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului sănătății nr. 351/2018 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Oncologic „Prof. dr. Ion Chiricuță” Cluj-Napoca, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 și 272 bis din 28 martie 2018, se abrogă.

Art. 3. — Structurile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Institutul Oncologic „Prof. dr. I. Chiricuță” vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 18 iunie 2025.
Nr. 1.890.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 127

din 7 aprilie 2025

Dosar nr. 2.481/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Ilfov — Secția civilă în Dosarul nr. 7.061/3/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă. Ministerul Apărării Naționale a depus un punct de vedere, iar Ministerul Afacerilor Interne a depus un memoriu *amicus curiae*.

6. De asemenea, referă asupra faptului că, la dosar, au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 17 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 7.061/3/2023, Tribunalul Ilfov — Secția civilă a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Posibilitatea recunoașterii dreptului reclamanților de a beneficia de plata simultană a drepturilor salariale aferente titlului de specialist de clasă și primei de clasificare, retroactiv, începând cu data de 1.11.2019 și până la trecerea în rezervă a fiecărui reclamant.

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 4 noiembrie 2024 cu nr. 2.481/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 7 aprilie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare („Legea-cadru nr. 284/2010”)*

„Art. 33. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime în muncă avute în luna decembrie 2010 pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale deținute, stabilindu-se clasa de salarizare și coeficientul de ierarhizare corespunzător acesteia. (...)”

11. *Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României („Statutul”), aprobat prin Legea nr. 35/1990, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 35/1990”)*

„Art. 32. — Titlurile de clasificare sau specializare ce se acordă personalului aeronautic sînt ierarhizate pe trei clase, a căror obținere se face succesiv: clasa a 3-a, clasa a 2-a, clasa I.

Titlul de clasificare se acordă personalului aeronautic definit la art. 31 din prezentul statut, cu excepția inginerilor și subinginerilor nenaviganți.

Titlul de specializare se acordă inginerilor și subinginerilor nenaviganți definiți la art. 12 și 31 din prezentul statut.”

12. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare („Legea-cadru nr. 153/2017”)*

ANEXA Nr. VI

CAPITOLUL II

Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională

SECȚIUNEA a 3-a

Drepturi specifice activității desfășurate în instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională

„Art. 28. — (1) Pentru asigurarea condițiilor de îndeplinire a misiunilor specifice instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională, în raport cu standardele de performanță profesională, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalului civil li se poate acorda titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional.

(2) Titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional este ierarhizat, în ordinea crescătoare a calificării, pe trei niveluri: clasa a 3-a, clasa a 2-a, clasa 1. Acesta se obține/menține potrivit condițiilor, criteriilor și standardelor de performanță stabilite pentru clasa respectivă, prin ordin al ordonatorului principal de credite.

(3) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalul civil, pentru titlurile de specialist de clasă/domeniu funcțional deținute în specialitate, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 2,5%, 5%, respectiv 7,5%, corespunzător clasei a 3-a, clasei a 2-a sau clasei 1.

(4) Specialitățile, condițiile de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară, criteriile și standardele de performanță se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.”

SECȚIUNEA a 4-a

Primele și compensațiile acordate personalului aeronautic

„Art. 30. — Personalul aeronavigant definit la art. 8, 17 și 31 din Legea nr. 35/1990 privind Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Statut*, încadrat potrivit statutului de organizare, în funcții specifice categoriei de personal aeronautic din care face parte și care desfășoară efectiv activități aeronautice, beneficiază, în condițiile prevăzute de Statut, de următoarele prime:

- a) prima de clasificare;
- b) prima orară de zbor;
- c) prima de parașutare;
- d) prima specială pentru încercarea, recepția și verificarea în zbor a tehnicii aeronautice.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

Cererea de chemare în judecată

13. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. Dosar 7.061/3/2023 (a cărei competență de soluționare a fost declinată în favoarea Tribunalului Ilfov prin Sentința civilă nr. 1.166 din 7 martie 2023 a Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale), disjunsă din Dosarul nr. 33.692/3/2022, astfel cum a fost precizată, reclamantii AA și BB, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Apărării Naționale, Unitatea Militară 02472 și Unitatea Militară 02605 (MAI — UM 02472 și UM 02605), au solicitat instanței de judecată:

- (i) recunoașterea dreptului de a beneficia de plata simultană a primei de clasificare și a titlului de specialist de clasă în vederea includerii acestor beneficii salariale în baza de calcul pentru stabilirea și calcularea pensiei militare;
- (ii) obligarea la plata sumei compensatorii actualizate cu indicii de inflație la data plății, care să acopere

diminuarea veniturilor salariale avute în plată la 31.12.2012 (ca urmare a încetării plății simultane a primei de clasificare în specialitate și a titlului de specialist de clasă, menținându-se în plată dreptul bănesc cu procentul cel mai mare), începând cu data de 1.11.2019 și până la data trecerii în rezervă a fiecăruia dintre reclamantii, respectiv 15.09.2022 și 1.05.2021, sume la care se va adăuga dobânda legală calculată de la data scadenței fiecărei obligații de plată și până la data plății efective;

- (iii) recalcularea drepturilor salariale începând cu 1.11.2019 până la data trecerii în rezervă, cu cheltuieli de judecată.

Întâmpinarea

14. Pârâții au formulat întâmpinare, prin care au invocat excepția inadmisibilității acțiunii în constatare, excepția prescripției dreptului material la acțiune, iar pe fond au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

15. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

16. Prin Încheierea de ședință din 17 octombrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind faptul că: în cauză, este vorba despre un proces privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice; cauza se află în curs de judecată în primă instanță; asupra acestor chestiuni de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În aceste condiții, tribunalul a apreciat că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept în discuție este obligatorie.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

17. Părțile nu au formulat puncte de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema prezentată la paragraful 8 din prezenta decizie.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

18. Potrivit punctului de vedere exprimat de instanța de trimitere, față de dispozițiile art. 33 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 și art. 28 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, până la apariția ordinului ordonatorului principal de credite de stabilire a condițiilor de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, după criteriile și standardele de performanță ce trebuie cuprinse în ordin, nu se pot acorda drepturile salariale aferente titlului de specialist, întrucât nu s-a putut acorda titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional. Doar începând cu 1.12.2021 se pot acorda aceste drepturi, deoarece, la această dată, Ministerul Apărării Naționale, care are calitatea de ordonator principal de credite, a emis Ordinul nr. MS 212 din 5.11.2021 privind modificarea și completarea unor ordine ale ministrului apărării naționale privind salarizarea și alte drepturi bănești cuvenite personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale (*Ordinul nr. MS 212/5.11.2021*), prin care s-a creat baza legală pentru plata concomitentă a titlului de clasificare și a titlului de specialist de clasă.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

19. Din răspunsurile transmise de instanțele judecătorești rezultă două orientări jurisprudențiale.

20. Într-o orientare jurisprudențială majoritară s-a apreciat că reclamantii au dreptul la plata cumulativă a primei de clasificare în specialitate și a titlului de specialist de clasă chiar și după anul 2009.

21. În susținerea acestei orientări jurisprudențiale, majoritatea instanțelor au avut în vedere dispoziții legale din care rezultă caracterul distinct al celor două noțiuni, respectiv „primă de clasificare” și „titlu de specialist de clasă”, acestea fiind apreciate ca fiind drepturi salariale diferite ca valoare, care se acordă în condiții diferite.

22. La nivelul uneia dintre curțile de apel care au îmbrățișat această orientare jurisprudențială nu s-a realizat analiza naturii acestor drepturi bănești, respectiv dacă reprezintă același drept salarial acordat pentru recunoașterea nivelului de pregătire profesională, raportat la prevederile legale incidente în cauză, ci a fost avută în vedere succesiunea de acte normative în materie, din a căror coroborare a rezultat că, odată acordate anterior, în măsura în care reclamantii își desfășoară activitatea în aceleași condiții, aceste drepturi se mențin în continuare.

23. Într-o altă orientare jurisprudențială minoritară s-a apreciat că reclamantii pot beneficia doar de prima de clasificare, nu și de indemnizația pentru titlul de specialist de clasă, argumentându-se că: (i) titlul aeronautic de clasă este o variantă a titlului de specialist de clasă, același titlu neputând genera cumulul a două drepturi ce derivă din aceeași calificare.

O astfel de interpretare rezultă și din topografia art. 28 și 30 din cadrul anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017; (ii) față de dispozițiile art. 28 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, până la apariția ordinului ordonatorului principal de credite cu privire la acordarea și retragerea titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional (în speță, Ordinul nr. MS 212/5.11.2021), după criteriile și standardele de performanță ce trebuie cuprinse în ordin, nu se pot acorda drepturile salariale aferente titlului de specialist de clasă, întrucât nu s-a putut acorda titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional.

24. Potrivit punctului de vedere comunicat de una dintre curțile de apel, din încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu rezultă norma de drept stabilită ca fiind incidentă în cauză și al cărei conținut neclar, îndoielnic este supus interpretării.

25. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

26. În jurisprudența Curții Constituționale nu au fost identificate repere relevante pentru soluționarea prezentei sesizări.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

27. În mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată o decizie ce poate prezenta relevanță asupra dezlegării chestiunii de drept care face obiectul prezentei sesizări.

28. Prin *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 105 din 9 decembrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 21 februarie 2025 (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 105/2024*), printre altele, a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 26.850/3/2021* și, în interpretarea dispozițiilor art. 28 din anexa nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că: „Deținătorii titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional nu beneficiază de majorările salariale aferente pentru perioada anterioară intrării în vigoare a ordinului emis de ordonatorul principal de credite, prin care s-au reglementat specialitățile, condițiile de acordare, criteriile și standardele de performanță, pentru acordarea acestor drepturi salariale.”, prezentând relevanță considerentele de la paragrafele 90-96.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

29. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție Asupra admisibilității sesizării

30. Temeiul sesizării îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

31. În ceea ce privește domeniul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în art. 1 al acesteia se prevede că acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea

actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

32. Referitor la condițiile de admisibilitate a sesizării, actul normativ instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede următoarele: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

33. Aceste prevederi se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile Codului de procedură civilă, astfel cum se și statuează expres prin art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, conform căruia „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (...), precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

34. Din analiza dispozițiilor legale evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) să existe o chestiune de drept veritabilă, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

35. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (2) și (3), respectiv art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată că problema de drept litigios dedusă judecării privește recunoașterea unor drepturi de natură salarială în vederea includerii acestora în baza de calcul pentru stabilirea și calcularea pensiei militare. În consecință, în cauza care a determinat prezenta sesizare, pretențiile deduse judecării se circumscriu domeniului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în sensul art. 1 alin. (2).

36. Cauza în care s-a dispus sesizarea instanței supreme se află pe rolul Tribunalului Ilfov — Secția civilă, ca instanță competentă să judece cauza în primă instanță.

37. În ceea ce privește condiția ca prin sesizare să fie dedusă spre interpretare o chestiune de drept veritabilă, susceptibilă de o dezlegare de principiu, aptă să preîntâmpine jurisprudența neunitară, se constată o serie de neregularități, care fac demersul inadmisibil.

38. Astfel, sub acest aspect, referitor la cerința existenței unei chestiuni de drept reale, dificile, potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la

interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie reflectate în încheierea de sesizare, care trebuie să fie motivată, aptă să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente, și de o manieră în care să se întrevadă explicit pragul de dificultate al întrebării.

39. Cu privire la prezenta sesizare se observă însă, pe de o parte, că instanța de trimitere nu identifică textul de lege a cărui interpretare se solicită.

40. Verificarea premiselor sesizării relevă faptul că aceasta nu pune în discuție o dificultate de interpretare punctuală a vreunei norme de drept indicate în actul de sesizare, de natură să necesite intervenția instanței supreme, ci urmărește mai degrabă o dezlegare a cauzei, solicitându-se instanței supreme să dea rezolvare unor raporturi juridice concrete.

41. Întrebarea adresată instanței supreme reproduce întocmai solicitarea reclamanților din cuprinsul cererii de chemare în judecată înregistrate pe rolul Tribunalului Ilfov, însă sintagma „chestiune de drept” are un caracter autonom, iar condițiile ce trebuie verificate pentru constatarea existenței ei sunt cele conturate în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă.

42. În acest context se cuvine a reaminti că, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de identificare a prevederilor legale incidente în cauză și de interpretare și aplicare a acestora, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege, în scopul asigurării unor dezlegări jurisdicționale adecvate și unitare, aspect statuat în mod constant în jurisprudența instanței supreme.

43. După cum rezultă din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sesizarea instanței supreme trebuie să aibă ca obiect rezolvarea unei chestiuni de drept cu caracter de principiu, respectiv cu un anumit grad de abstractizare, și aceasta chiar dacă dezlegarea respectivei probleme de drept se face în mod punctual, prin adecvare la circumstanțele speței (Decizia nr. 46 din 19 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1021 din 20 octombrie 2022, paragraful 52; Decizia nr. 42 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 16 octombrie 2024, paragraful 62).

44. Întrebarea care formează obiectul sesizării tinde însă, prin datele particulare pe care le cuprinde, să investească instanța supremă cu rezolvarea concretă a înseși pretenției deduse judecării, solicitându-se a se statua dacă reclamanții au dreptul de a beneficia de plata simultană a drepturilor salariale aferente titlului de specialist de clasă și primei de clasificare, retroactiv, începând cu data de 1.11.2019 și până la trecerea în rezervă a fiecăruia dintre ei.

45. Pe de altă parte, în ceea ce privește condiția legăturii chestiunii de drept cu dezlegarea pe fond a cauzei, dezlegarea chestiunii de drept trebuie să influențeze într-o manieră directă și determinantă soluționarea pe fond a cauzei cu care este investită instanța de trimitere, iar îndeplinirea acestei condiții trebuie să rezulte neechivoc din cuprinsul încheierii de sesizare.

46. Așa cum s-a arătat deja, din punct de vedere formal, încheierea de sesizare a instanței supreme în vederea dezlegării, în prealabil, a unei chestiuni de drept trebuie să respecte dispozițiile art. 520 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, de la care norma specială nu derogă. Așadar, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, fiind necesare o analiză argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate incidente, precum și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept cu privire la care se dispune sesizarea.

47. Sunt îndeosebi necesare expunerea elementelor de fapt și de drept relevante ale litigiului, precum și indicarea argumentelor din care rezultă caracterul veritabil al chestiunii de

drept, de natură să justifice intervenția instanței supreme în scopul rezolvării sale, respectiv caracterul esențial, fiind de natură să influențeze în mod direct soluția cauzei pe fond. În lipsa enunțării acestor elemente, sesizarea nu îndeplinește condițiile legii, iar instanța supremă nu se poate substitui instanței de trimitere în ceea ce privește identificarea și enunțarea unei chestiuni de drept punctuale cu privire la care se solicită o dezlegare de principiu, respectiv în ceea ce privește determinarea contextului factual și juridic în raport cu care rezultă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate.

48. Sub acest aspect se constată însă că încheierea de sesizare nu cuprinde constatări de fapt concrete ale instanței cu privire la împrejurarea dacă reclamanților li s-a acordat, în condițiile legale, titlul de clasificare și/sau titlul de specialist de clasă, prin raportare la dispozițiile speciale ale art. 32 din Statutul aprobat prin Legea nr. 35/1990 și/sau prin raportare la dispozițiile art. 33 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, respectiv art. 28 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. De asemenea, instanța de trimitere nu justifică nici relevanța datei de 1.11.2019 în contextul chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

49. Or, determinarea, de către instanța de trimitere, a contextului factual și juridic în raport cu care rezultă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate este cu atât mai necesară cu cât sesizarea este dispusă de prima instanță investită cu soluționarea cauzei și, spre deosebire de dreptul comun (art. 519 din Codul de procedură civilă), nu a fost adoptată încă o hotărâre de primă instanță prin care să se rețină situația de fapt și de drept avută în vedere la soluționarea litigiului.

53. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Ilfov — Secția civilă în Dosarul nr. 7.061/3/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Posibilitatea recunoașterii dreptului reclamanților de a beneficia de plata simultană a drepturilor salariale aferente titlului de specialist de clasă și primei de clasificare, retroactiv, începând cu data de 1.11.2019 și până la trecerea în rezervă a fiecărui reclamant.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 aprilie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

